

Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya

ARTICLE D'OPINIÓ DEL CAP SECTORIAL DE LA FRUITA DOLÇA, DAVID BORDA LLOBET

Europa, el continent de l'hipocresia més gran que puguem trobar

Que la natura és sabia i que tot torna al seu lloc, crec que ningú ho posarà en dubte, i menys encara els professionals que vivim i treballem al camp. Això és el que està passant amb el foc bacterià, plaga de la erwinia Amylovora. Arribà a Europa procedent dels EUA a finals dels anys 50, a Espanya es detectà el 1995 i en els darrers 3 anys ha envaït tota la península ibèrica. Actualment ja comencem a tenir focus a Catalunya, l'única comunitat autònoma que es considerava zona protegida. Aquesta greu plaga de moment no té cura, la seva propagació és brutal i l'únic sistema per eradicar-la és l'arrencada dels arbres afectats. Davant d'aquest panorama, considero que ens hem de preguntar si les administracions, els fructicultors i la societat en general som conscients de què possiblement estem davant de la fi de la producció de peres a Europa. En un període de dos a quatre anys, si tot segueix així, s'hauran d'arrencar milers d'hectàrees de pereres a Espanya, és a dir que estaríem davant la desaparició d'aquest cultiu. Què farem si no podem parar-ho? Tenim clar que el següent seran les pomeres?

Aquesta situació sembla irreal, dura, pessimista o de ciència ficció. Ho poden anomenar com vulguem, però està clar que és així. A JARC si alguna cosa no som és catastrofistes, però sí que ens agrada dir les coses pel seu nom i anar amb la veritat pel davant, cosa que en el nostre país, de moment, no està ben vist.

El tema del foc bacterià és més greu encara del que descriu quan ens acostem a casos concrets, i si no pregunteu-li a un amic meu d'Aragó, que en onze mesos ha perdut una finca de pereres. Ahir a la nit vam parlar per telèfon, i mentre m'explicava els passos que havien seguit, jo l'escoltava com si fos una pel·lícula del nostre futur. La veritat és que em va impactar molt el final de la conversa: "David, tengo 44 años y siempre he hecho el mismo trabajo, gestionar la finca de la Sociedad, pero desde hace unas semanas estoy buscando trabajo de otra cosa, porque no somos capaces de convivir con esta plaga". Estem parlant d'una empresa professional, que destina sis persones a feines de prospecció i tala de rames, i que ha vist augmentar un 90% els costos per fer tractaments.

Està clar que el que no hem pogut solucionar els pagesos, comerciants, organitzacions, reformes i contrareformes de l'OCM a Brussel·les, que són els problemes que provoquen els excedents de producció i l'enfonsament habitual dels preus, potser ho resoldrà pel dret aquesta plaga, sense reunions, ni discussions, ni viatges, ni dietes.

En el continent de la hipocresia més gran que puguem trobar, Europa, el foc bacterià ha tingut un terreny de cultiu idoni. Els productors d'aquí hem de complir un munt de normatives que la resta del món no compleix i hem de suportar que ens entrin productes transgènics i fruita tractada amb antibiòtics, quan aquí no ens permeten usar-ne, tot i saber que és l'única arma contra el foc bacterià. No vull dir que estiguem en contra de la normativa europea, però sí que defensem que en un món globalitzat, les normes i regles de joc han de ser iguals per a tots. Brussel·les no s'ha adonat o no vol adonar-se'n que al vell continent se'ns estan menjant vius els països emergents. Com diu el senyor Gay de Liébana: "Sí hombre sí, continuad así, que aquí no va a quedar nadie".

Els preus actualment és l'altre tema catastròfic! Des de JARC-COAG hem demanat a Brussel·les que s'activin les retirades immediatament, mentre ens preguntem perquè serveixen els Observatoris de preus i les reunions del grup d'experts? On està Afrucat i la resta de cooperatives que engloben els productors? Perquè no ho demanen? Senyors, les retirades han de ser com les xarxes antipiedra, s'han

Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya

d'obrir abans no vinguin les tempestes, no quan ja tenim la fruita pedregada. Portem tres anys repetint que hem de retirar producte del mercat en verd, abans de l'enfonsament de preus, i les compensacions han d'anar directament al fructicultor, però en el continent de la hipocresia i l'especulació no n'aprenem.

I ja que ha sortit el tema de les xarxes antipetra, dir que considerem molt poc encertades les declaracions del conseller d'agricultura, quan exposa que el departament està a favor de les xarxes i invertirà en investigació a través de l'IRTA. Senyor conseller, que vol investigar? Els productors ja fa anys que estem posant malles perquè creiem que la seva eficàcia va més enllà inclús de les pedregades. Si realment vol ajudar, a part de paraules es necessiten diners. No fem demagògia, no gastem diners investigant el que no cal, i d'altra banda, deneguem plans de millora per col·locar xarxes per falta de diners. Les xarxes només tenen 2 problemes: els 15.000-17.000€/Ha. de cost i el preu irrisori que el productor obté per la fruita. Bé, això si no tenim en compte que les tempestes amb vents de més de 100 km./hora poden fer frontollar les millors xarxes. Des de JARC-COAG vàrem demanar que es fessin estudis sobre l'eficàcia de l'ús del iodur de plata per amortir la intensitat de les tempestes, però com en totes les coses que es polititzen, ja se sap, acaben com acaben.